

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Ik ben Karis. En ik ben Halina.

Maar haal het wel even. Jij hebt namelijk heel goed nieuws, volgens mij.

Ja, lieve luisterhuis. Wij komen terug.

Er komen nieuwe afleveringen van Karisen Halina.

En dat is A. Heel leuk. B. We zijn er elke week.

En C. Op Paulina.

Dat moet met een Groningsaccent.

Ons weet mens niet dat jij Halina bent die Karis nadoet.

Nee, je bent Halina weer. Sorry, pardon.

Dit is zo, meta. Ben ik nou Karis die Halina nadoet van Halina die Karis nadoet?

Maar je kan dus wel naar ons luisteren zonder reclames.

Dat is wel even een belangrijk punt.

Zonder reclames? Hoeg. Leuk.

Gewoon lekker vrijdoor associeren zonder die commerciële boodschappen.

Wil jij ook twee maanden gratis luisteren naar Padimao?

www.karisenhalina.nl

Dus, kom als graad eens beluisteren.

Ja, snel een beetje.

Hai, hai.

De stroom.

Ze schuwen geen enkel taboe.

Ze gaan niets uit de weg.

Hier zijn Cherryba, Karis van Houten en Halina Rijn.

Welkom bij mijn nieuwe talkshow.

Ik heb één gast vandaag.

Het is Halina Rijn.

Ze heeft er zelf nog niet zoveel zin in.

Ze heeft er even een oplader aan het zoeken.

Als mijn telefoon op is, dan ben ik niemand meer.

Electriciteitspunt.

Die telefoon moet wel bereikbaar blijven.

Dat is de spot.

Dat ben ik hoor.

Leuk dat je hier bent.

Ik hoor je nu zeggen zoiets.

Test 1-2.

Ik hoorde je net via 47.000 verschillende...

Hoe zou het vinden als ik een talkshow zou hebben?

Ik zou het heel leuk vinden.

Ik denk ook dat je dat veel meer moet gaan doen.

Als jullie geritsel horen, dan ben ik even mijn chocolatje aan het openmaken...

...wat ik hier bij de koffie heb gekregen.

Oké, wacht even.

Ik heb een heel goed idee.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Dit is de tiende podcast die we opnemen.
Dus ik denk dat het goed is om even terug te blikken en vooruit te blikken.
Dus het is een soort bonte avond.
Niet dat we gaan stoppen, maar gaan we door.
20 jaar podcast.
20 jaar podcast.
Maar laten we ook gewoon het gesprek wat we moeten voeren...
...of we doorgaan of niet gewoon live in deze uitzending voeren.
Risky.
En want we hebben toch nooit tijd om het buiten deze uitzending te doen.
En ik wil het graag ook nog even hebben over...
Ik ga heel erg een agenda maken met dat geld.
Mijn favoriete onderwerp.
Want we hebben nog niet genoeg over gesproken.
Verslaving.
Wat vind je daarvan?
Namelijk chocola in mijn geval.
En ergerissen.
Je keert hier rubriek in dat tijdschrift.
Van die blonde vrouw.
Dat heet...
Hoe heet het eigenlijk?
Stom.
Stom.
Kunnen wij dat ook doen?
Gewoon even naapen.
Daar moet ik even goed...
Ik heb best wel veel dingen die ik stom vind.
Het allerbelangrijkste van deze podcast...
Is...
Blijven lachen.
Nee!
Ik ga er weer even zacht zetten.
Stomt er nu al mee, die is nu al leeg.
Ik ga haar even wakken.
De googeldruk.
Je vergeten het zelf ook steeds.
Ik zie hier al een aantal attributen op de tafel liggen.
Nom, nom, nom.
Wat een zonnetje vandaag.
Zet de zonnebril op.
Ik heb een zonnebril op omdat ik niet herkend wil worden.
Zeker niet door jou.
Je hebt ook gewoon je jas aan.

Ik ben zelf ook echt het allergrond.
Maar wat vind je hiervan?
Ze pakt nu een boek.
Ze heeft een boek in haar hand.
Dat heet Antik Lämmer.
Daar staan we allebei nog een miserable op.
Dat is een little black dress.
Ik was er bij mijn moeder op bezoek.
Toen moest ik heel hard lachen.
Mijn moeder heeft heel veel humor.
Jeetje, wat klinkt jouw lachnep?
Maar toen dacht ik ook misschien is mijn lach ook wel.
Heb je dit niet een heel klein beetje aangedikt, dit verhaal?
Maar dit boek hebben wij samengeschreven.
Ik heb nu chocolaamanden.
Dus neem me niet kwalijk.
O, er zitten knettetjes in de chocola.
Nee, dat is in het geluid.
Ik hoor dat ook.
Welk stuk van je tand een knettetje raakt.
We hebben een boek geschreven.
Het heet Antik Lämmer.
Dat is in 1998 verschijnen.
Nee, 2013 of 14.
Ik dacht omdat we dus weer een beetje die meanderende
alle kanten op gaan lekker met de flow.
ADD-achtige aflevering gemaakt voor de tiende.
Daar hou jij toch ook het meest van?
Ja, ik vind het niet te serieus worden.
Nee, niet te serieus worden.
Dus dacht ik van stel dat we een blackout hebben.
Aangezien we wel allebei die menopauze naderen.
Dan hebben we dit boek.
En dan kunnen we altijd even dit Antik Lämmer boek open slaan
en een random onderwerp.
Want dit is dat volheerlijk onderwerpen.
Heerlijke recept ook.
En dan kunnen we dat gewoon erbij pakken.
Mochten we het dus niet meer weten.
Slim voor jou dat je dat meegenomen.
Ik ben nu al moe.
Toe, toe, toe, toe, toe.
Schenk nog een glas wijn in.
Hoe keek je hier op terug

op dit adventure?

Waarom?

Op dit audioavontuur.

Nou, A,

wacht op.

Jij om maar even te quote.

A, A.

Nee, A, ik vond het superleuk.

Ik vind het nog steeds leuk.

Maar,

ja, ik weet niet.

Ik vind het toch ook meer tijd in beslag nemen

dan ik dacht. Ja, dat vind ik tijdig oven. Ja. En dat is dus tegelijkertijd ook weer dat ADD-onderwerp. Ik heb echt moeite met het concept tijd. Wat weet ik? Ja, vertel.

Kun je daar voorbeeld van geven? Ja, overnemen, maar ik vind het interessant, waarom jij zo snel zegt, sneller dan de bliksem. Dat weet ik. Nou ja, ik bedoel,

dat hebben de mensen nu, denk ik, ondertussen ook wel een beetje door. Ik heb het in eerder en ik dood, dan een klein beetje laten vallen. Je neemt het gewoon niet zo nou,

met de klok. Nee, dat sowieso niet. Klok neem ik niet nou, maar los daarvan heb ik ook het gevoel dat het tijd steeds sneller gaat. Naarmate ik ouder word je ook. Ja, met zo'n kurdie, die bal gaat ook sneller. Die aarde gaat ze sneller draaien. Maar ook gewoon dat de drukte, dat ik denk,

wat is het, ik las laatst ook in de krant. Ik spel die krant elke nacht, moet je weten,

maar dat is echt zo. Van dat hele idee van nee, ik heb het druk, ik heb het zo druk. Wat is

dat voorachtelijk idee eigenlijk? Begrijp je wat ik bedoel? U zegt überhaupt dat je een druk

hebt? Ja, het hele concept van het druk hebben, van heel veel tegelijk doen, heel veel afspraken,

heel veel projecten, heel veel willen, privé als zakelijk. Het is echt een slecht teken,

bedoel je eigenlijk, als iemand zegt, ik heb het druk, het is gewoon niet gezond. Nee,

en ik denk dat we een heel tijd in de illusie hebben geleefd, ook een beetje collectief in het

westense wereld, van ik heb het druk, ik heb het zo druk, heerlijk. Maar eigenlijk is het natuurlijk

beter om te zeggen, ik heb helemaal niks te doen. Ik ga gewoon lekker even naar een boom kijken,

zo. Ja. Waarom dat wel, dan? Dan menen we wel eens specifiek over de tijd. Ja,

dat is exact. Als een boom gaat. Nee, maar ik heb meer moeite met plannen en vluisteraar van me.

Ik vind hier helemaal niks, geen wederhoor in. Jawel, ik begrijp wel wat je bedoelt, ik weet wel

een beetje wat je naartoe wil. Het feit dat alles, dat er zoveel tegelijk moet, en waar die podcast

dan ook een onderdeel van is, als wij eenmaal gaan praten, vind ik het heerlijk, maar alles

erom heen, je moet er naartoe fietsen, dat normaal is niet. Nee. Je moet de computer open

maken, je moet dat programma open zetten, op accept klikken. Ik denk toch wel dat ik een

workaholic ben. Ja, denk je niet? Ik denk het ook. Ja. Dus wat dat betreft is die drukte. En

eigenlijk zou ik het me het liefst op één ding focussen, maar dat is dus toch moeilijk als

je zelf onderneemt, denk ik. Wat denk jij? We hebben allemaal scattered minds, want toen

die telefoon wordt dat ook nog eens vooruitvergroott en gestimuleerd, dat hele korte termijn

denken en dat hele swiperige gedrag, dat is ook in ons hoofd zo. Ik heb ook 3 miljoen dingen

te doen en die zijn allemaal eigenlijk even belangrijk, maar als je ze aan iemand vertelt, denk je,

waar heb je het over? Exact. En dat is ook mijn zelfkritiek naar mezelf toe. Zelfkritiek

naar mezelf toe. Dat kan lekker dubbel op. Maar ja, als je 25 bent, dan snap ik heel goed dat het heel exciting is om een druk te hebben, omdat je net begonnen met alles en dan ben je hongerig en vol levenslust. Maar ik denk, nu we bijna 50 zijn, waarom heb ik het al zo moeil om te druk te zijn? Ja, dat snap ik wel. Maar het hele idee is, hoe gaat het met je? In Nederland zeg ik, ik heb het heel druk. Ik denk dat 90% van de mensen dat antwoord geeft, terwijl het idee van dat het druk hebben, je een soort status geeft of een identiteit geeft, daar moeten we, denk ik, vanaf. En ik ben de allerlaatste die daarvoor staat.

Toen stelde ik de burn-out, denk ik. Alles moet maar groeien, alles moet maar meer.

Het hele idee van groei, daar moeten we ook een beetje vanaf, denk ik.

Helemaal meer moeten we zijn. En beter. En het economie moet groeien. Alles moet meer, terwijl er is dan zoveel. Helemaal me eens. En ik denk dat echt een groei daar ook helemaal niet in zit. Dat zit natuurlijk juist in een soort afpellen en niet in het vergaren van nog meer dingen, nog meer geld, nog meer succes, nog meer whatever it is.

Wil jij graag nog even lekker in het rondtefilosoferen, vrij in het rondtefilosoferen over geld? Ik zit te wacht dat je het eindelijk opgooit, want ik kan niet wachten om over die munten te gaan praten.

Voor Rijnen. Of die gouden katen. Nee, eigenlijk, want ja, we hadden vorige keer al gezegd, dat we er wel graag over wilden spreken, praten, maar niet een hele aflevering aan wilden weiden. Dus wat dat betreft, kunnen we het ook gewoon heel kort houden. Maar ik denk dat mijn relatie met geld in ieder geval is zo dat ik daar vroeger wel veel van wilde hebben. Nee, maar dat ik denk dat het wij dat allebei wilde, dat het daar zo niet over ging, maar zo echt helemaal niet. Dat we ook een beetje ontkennen dat het überhaupt bestond, zeg maar, in de zin van ook niet weten hoeveel er

er dan wel zou zijn. Sparpotten, dat hele fenomeen bij mij ook niet echt blijven vangen. Nee, inderdaad. En ook wat ik ga herkennen, wat je ook wel vertelt, dat je boeken en videobanden in die tijd moest je nog naar de videotheken, als je veel wilde kijken, veel te laat terugbracht. En dat toch, dat heeft allemaal een beetje daarmee te maken. Gewoon niet, zeg maar, wakker en alert zijn op dat hele fenomeen. Nee, ook omdat je de waarde ervan niet echt kent. Omdat je denkt, ja, zo ben ik niet opgevoerd. Het is geen onderwerp in mijn huishouden. Nee. En ook, toch als vrouw misschien ook wel, dat je toch ergens helemaal niet geleerd hebt dat dat belangrijk is en dat je daar meer van, dat je daar op een bepaalde manier een visie op moet hebben en met vakantiebaantjes en zo. Ik heb ook natuurlijk een beroemd verhaal, dat ik jou tachtig ervertelde. Dat heb je wel eens gewerkt, los van toneel. Heb je wel eens een leuke bijbaas gehad? Ja, nou ja, ook een leuke vraag. Nou ja, ik heb dus in de constantie gewerkt en toen waren er camera's en toen had ik alles opgegeten wat er lag in de constantie. En toen ben ik ontslagen. Nou, daar blijft het bij. Misselijk hebben we niet. Oh, ik dacht het heb je mij maar niet 88 keer geteld. Nee, maar dat is leuk, omdat je avacie hebt of wat je ook voor ziektes allemaal hebt. Maar dat is wat voor afkortingen. Dat je dat allemaal niet meer weet. Nee, je hebt alles opgegeten. Alles wat er in de constantie was, schrijven we gewoon opgegeten. Toen bleemde ik me eentje zo, raar. Want het was voor mij natuurlijk echt een welhalle, want ja, ik was gewoon kruim. Ik had kruimeltjes. Ik had een azzade en wat tofu, was ik opgegoed. Ik zag op een gegeven moment een tahin. Heerlijke tahin. Maar gierse gerten, grorsten, fraassten. En toen zag ik opeens al dat witberoot en al die heerlijke, weet ik wel wat er allemaal en chemische troep lag. Heb ik allemaal naar binnen gewerkt. Mijn meteen ontslagen bestaan de voet. Ik ben ook

ontslagen keer. Nou ja, goed, wel een aantal keer. Maar ik heb ook in mijn eerste bijbaantje was ik de cashiere in het plaatselijke supermarkt. En toen had ik altijd kastverscheel. Elk dag. Geld verdwenen gewoon. Ik kon niet tellen. Oh ja, ik kon er gewoon niet op tellen. Nee, ik had mensen veel te veel terug. Ja, cijfervlintheid. Totale cijfervlintheid. Ja, dat heb ik ook. Wij hebben ook natuurlijk dezelfde accountant genomen al snel in ons volwassen leven. Maar daar zijn ook zoveel sceners die ik ben. Gewoon geen idee. Ja, ook dat wij gewoon echt in slaap vallen, letterlijk. Toch ze zeggen toch dat man in slaap vallen als vrouw te lang praat of als vrouwen over dingen praat. Maar dat hebben wij met cijfers. Gewoon ja, gewoon uitreden. Ik heb ook echt een

blackout als er over cijfers wordt gebroken. Ja, echt letterlijk van he, wat waartje het over. Maar dat is echt ook omdat het je eigenlijk niet interesseert en het blijft niet hangen. Zelfs het is ook al zo'n dertig keer uitgelegd hoe dingen zitten. Divident, wat dat betekent. Sparekening, rente, inval, rente toevallig. Toevallig. Ik hoop dat je het kelder aanvloos. En dat je een mening over ons vond. Rente, toevallig. Maar we hebben best wel natuurlijk dat gekultiverd.

Dat we gelopen dat allemaal niet jullie moeten dat voor ons oplossen. Ja, mijn vraag aan jou is, is het een houding van ons? Of is het echt zo? Of zouden wij wel degelijk, als we een beetje ons best zouden doen, of even die soort van mentaliteit even de prullenbak in zouden smijten van, ik weet het

allemaal niet, ik weet niet wie ik ben. Nooi. Ik denk dat het een, ik denk dat het een beetje duwaal is. Ik denk dat het gedeeltelijk een houding is waar we ons heel lang, dus we hebben lekker in hebben

geworsteld, ingewenteld bedoel ik. En dat het ook prettig was dat iemand anders voor ons op kon los in die ruimte was er ook. En we wilden het ook graag voor betalen, want dan hoef je er echt niets aan te doen. Outsorgen. Ja, maar op een gegeven moment, als je toch een beetje aan het, hoe noem je dat?

Emanciperen. Emanciperen bent. Wat heet dat ook weer? Emanciperen. Emanciperen bent. Dan op een

gegeven moment gaat het vliegen niet meer op. Dat je denkt ja, dit is nu heel shenan dat ik nog steeds,

als een soort meisje van 18, geen reed van begrijp. Dus ik denk dat wij intellectueel natuurlijk het best wel kunnen begrijpen. Maar zelfs dan, ik denk ook dat er best wel meer blijft, is blijven hangen dan ik misschien toegeef. Nou, trouwens, nee, dan overschat ik mezelf toch. Nee hoor, ik denk

het wel. Ik denk eigenlijk dat we allebei best wel een zakenvrouwje in ons hebben. Echt waar. Echt waar.

Alleen, ja, maar het is een soort angst ook. Het is een soort angst voor cijfers. Maar het is ook dat excel sheet achtigen, dat beta, dat die tabellenwereld waar ik gewoon heel ver van wil blijven. Nogmaals, ik had een wiskunde 1,2. Dat zegt wel iets. Nee, oké. Ja, maar ja, precies.

Ik denk voor mezelfsprekende, maar ook een beetje voor jou Stiekem, denk ik dat we, als het ons uitkomt, zeg maar, als het eigenlijk voor het algemene belang is, dus bijvoorbeeld als we zelf produceren, is het bijna makkelijker om over de economie te praten van een productie of whatever, dan als het echt over onszelf gaat. Nou ja, dat hele domme cliché van dat we de rekeningen niet open maakten toen we jong waren. En ook wel een beetje dat monomane van, ja nee,

maar ik ben nu een toneelster kan repeteren of wat ever we dan aan doen waren van niks anders telt meer. En het banale leven, ja, dat kan ik niet meer bezig zijn. Ik zit in één van de regieke tragedie. Ik zit in een ipsenstuk. Ik kan nu niet mijn kachel laten repareren of op een bankrekening kijken. En ik ben ook altijd bang, en jij volgens mij ook, dat als ik op een bankrekening kijk, dat ik bijvoorbeeld dat daar staat, één miljard schuld. Dat snap je, hele hele gedachte. Ja, nee, maar snap je? Ik ben altijd bang van, ik zal het, ik zal het wel helemaal verkeerd allemaal hebben. Maar ik heb op dit moment bijvoorbeeld een akfietje, een akfietje in mijn huis hier in Amsterdam, iets wat ik moet laten repareren, een soort lekkend gebeuren, whatever. En dat vind ik dan ook heel lastig. Snap je, om daar echt aan het werkelijk opvolging aan te geven, dat door te bossen, dat door te zetten, net zoveel, met net zoveel kracht als dat ik mijn script schrijf. Maar jij kan bijvoorbeeld ook niet afdingen, denk ik. Dan kunnen we allebei niet. Wacht even, afdingen? Nee. Op de lekkende markt. Tientje, nee, ik krijg het 5 voor 5 euro, mag ik je meenemen? Eh, mag ik, wil ik meenemen? Maar wanneer wordt die, dat is die skill van ons verwacht als we dat gaan afdelen? Nou, ik was dus laatst in een, op een tweedehands marktje in Parijs. En een vriendin van mij, die kwam dat heel goed, hij heeft geen enkele schaamte daarover. En dat wordt ook, ik verwacht niet, maar heel veel mensen kunnen dat wel. Ik was een keer met een gezamenlijke vriend van ons, we zullen zijn naam niet noemen, we was ik in een winkel, een hele dure winkel. Ik geloof dat het Canada ergens was, maar echt gewoon een soort bijkorfachtige winkel. En dan wilden we een afscheidskadeau voor iemand kopen. En we kwamen uit op een Marc Jacobs stast, toen heeft hij daar zoveel geld van afgedoogd in een winkel. Maar echt ongelooflijk fantastisch om te zien. Het leek net als een, ja, het was een soort schouwspel, een soort goocheltruk als het waren, maar even een smetje. Maar dat zegt natuurlijk ook iets over dat wij ook niet weten hoe het eigenlijk allemaal werkt. Dat er natuurlijk mensen zoveel marge pakken op dingen, het feit dat ik het hele woord marge al kende, zijn zo'n godswonder. Maar, indrukwekkend hoor. Dus als je een beetje weet hoe die wereld werkt, dat het gewoon een soort wildweste is toch, terwijl we doen als er allemaal heel, heel piekfijn in elkaar zit. Ja, maar ik denk dus toch dat wij een beetje zo leven. Sampje? Zo leven wij. Ja, sorry. Ik leef ook wel een beetje zo. Ja, zo van... En dat er dan ook iets leuk, prettig aan zit dat je inderdaad hele teams kan inhuren om dat allemaal te doen. Maar ik heb nu in Amerika, dat heet dan een business manager, dus een soort veredelde accountant waar je alleen nog maar armer van wordt. En die zeggen dan ook van, die nemen er heel veel trots in. Ik praat echt even in stomme... Ik heb er er trots in. Ik heb er trots in gezegd, ik kan niet maar doen. Maar dat is zo van, nou onze klanten weten niet eens, weet je wel wat geld is. Sampje? Zo van, je hoeft het niet aan te raken, je hoeft het niet te zien, je weet er niks van af, we betalen alles voor je, dus ook je elektriciteit, we doen alles, alles stroom, alles. Maar uiteindelijk is dat helemaal niet goed. En ook helemaal niet. Want bijvoorbeeld ik was dan weer in mijn gym in New York en toen kwam er er wezen mannen en toen zei ik, excuse me miss, we moeten je eruit zetten, want je credit card doet er niet meer. Sampje, dus uiteindelijk, dus dan hebben zij iets opgevukt met een code of whatever, maar om maar te zeggen, dan heb je liever dat je, of dat zelf hebt gedaan en dat je zelf een fout

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

hebt gemaakt, waardoor dat zo is, of dat je daar zelf ook dan ook iets aan kan doen meteen, of dat je het zou houden van het voorkomen, omdat je zelf niet in de situaties terecht was gekomen. Ik heb ook nog steeds heel vaak saldo onvoldoende, dan sta ik ergens in een albedein.

Onvoldoende, onvoldoende. Wie is dit?

Ik weet het niet, ik ben een Duitse vrouw.

Ah, nee, dit is Pierre Bouc, maar in die soort van sketchshow van die twee jongens.

Ja, die heb ik niet gezien.

Nee, het is heel grappig, dan gaat hij er onvoldoende, maar onvoldoende saldo, ja, saldo onteruikend.

En dan in een winkel.

Ja, en dan altijd moet ik dan op dat moment ter plekken nog wel bijstorten.

Dat heb ik ook altijd.

Daar heb ik ook geen enkele controle over.

En geen overzicht.

Nee, en dat zegt natuurlijk ook wel iets.

Als je voor 65 euro per week moet rondkomen, zoals mensen die naar het voetenbank moeten, dan weet je natuurlijk exact hoeveel centjes je hebt.

Ik ben het helemaal met je eens, maar ik wilde bij aantrekken, toen wij elkaar leren kennen, hadden we allebei echt niks.

Maar wij stonden allebei hartstikke rond.

Ja, altijd rond.

En toen waren we ook zo.

Dus we zijn altijd zo geweest en we komen allebei van armoede.

En ja, we hadden echt niks.

Nou ja, mijn moeder leefde veel van de bijstand van een gegeven moment, toen mijn vader doos was.

Dus die moest echt wel de einden aan elkaar knopen.

Dus het is wel een soort houding, maar ik ben het met je eens.

Maar wij hebben nu heel makkelijk praten en het is wel gelukse gesprek.

Maar over het algemeen, ik denk ook altijd als ik iets betaal, denk ik,

heb ik wel genoeg, terwijl we slaat het op.

Zelfs in de Albert Heijn kan ik denken, oh, dan vind ik vast wel weer niet genoeg saldo.

Ik bedoel, zo.

Weet je dat ik altijd op de toneelschool van het Kleinkansacademie dan kreeg je nog Stufie, weet je?

En ik had al volle leening, ik had alles geleend van de staat.

En je vond het mij nog steeds aan het toch methalen, dat weet ik trouwens ook niet.

Dat is de vraag, dat ik dat niet weet.

Waar ben je verzekerd? Geen idee.

Ja, ben je wel verzekerd.

Ben je wel verzekerd? Geen idee.

Heb je een brandverzekering? Geen idee.

Mooi interview.

Ik ga nog even door.

Oké, oprecht.

Heb je een levensverzekering? Geen idee.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Heb je een brandverzekering? Geen idee.

Heb je een plantverzekering? Nou, echt geen idee.

Zes uur later.

Heb je een bonuskaart?

Nee, dat heb ik ook nooit. Maar goed.

Ik heb er 30 van, dat is ook erg, heel erg trouwens.

Maar goed, anyway, dan had ik de Stufie.

Krijg ik die op de 21e dagse binnen, die somgeld.

En ging ik daar meteen hele dure kleren van kopen.

In twee dagen was alles erop.

En de rest moest ik allemaal leen, en toen moest ik voor 1 euro de rest van de maand toorkomen.

En met mensen belen en dingen verkopen en oude krekkers uit een oud gebouw halen.

Die lagen daar dan nog krekkers uit een oud gebouw halen.

Nee, maar dit is zo waar. Ik heb ook zo vaak gewoon...

Ja, wij waren allebei toch ook wel heel erg...

Volgens mij dachten wij gewoon elke keer als we kleren kochten, dat we een soort nieuw kostuum hadden gekocht.

En dat het dan daarna wel goed zou komen. Toen gaat het een soort heel vreemde...

Kijk, dan een geluuksmoment, dat je denkt, als ik dit kledingstuk heb, dat gaat verhullen.

Als ik de buitenkant maar goed is, terwijl het natuurlijk het tegendeel is, is waar.

Ik was alleen maar bezig met die buitenkant. Niet zo zeer buitenkant als in heel veel make-up.

Of zo, dat niet zo zeer, maar wel gewoon als ik die kleding moet gewoon immaculeet zijn.

En ook wel toch de actie zelf.

Dus naar het winkeltje gaan, wat natuurlijk ook een junkeractie is.

Dus ook het zaal zit ook eens heel donkers en duisers aan.

Maar dat is toch ook de verslaafing, niet alleen dat kledingstuk dan uiteindelijk ook hebben.

Nee, het is het moment. Het moment van de beslissing van, oh, ik heb nu die controle over dat ik dit ga kopen.

En ik ben ook in winkels kondig, dus het is een beetje veranderd.

Maar zo heel erg king of the world zijn. Het is een heel erg outgoing figuur die iedereen kan praten.

En ik heb helemaal het mannetje en dan denk ik, die ding erdoorheen swijpen.

En eigenlijk, dat moment wordt steeds korter van geluk.

Dus het moment dat je dat ding doorheen swijpt en hij is echt geaccepteerd, dan haat ik mezelf eigenlijk al.

En door die haat moet ik kijken of ik iets kan kopen.

Gelukkig is dat een beetje weg nu, maar ik hoop dat het ook zo blijft.

Ja, dan zijn we dus op mijn andere favoriete onderwerp aangekomen, verslaafing.

Ja, nee, ik heb dit ook. Ik denk een iets lichtere mate dan jij gehad.

Maar we hebben daar wel, ik weet ook nog wel dat Jan Heijn, onze gezamenlijk account, het ons dan wel elk jaar wilde confronteren met hoeveel geld we in die tijd, helemaal in het begin van onze carrières aan kleding uitgaven.

Dat is toch wel elke keer weer een redelijke schok.

Ja, ik wilde die afspraak nooit ook.

Maar ik vond het wel goed van hem, dat hij dat deed.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Dan zette hij dat allemaal onder elkaar, maar echt precies...
Dit, dat, en dat was shockerend. Maar ik weet ook nog een keer, en daar had je ook weer een punt.
Toen was ik heel depressief, of hebben we dit al een keer verteld?
Ik ben niet, ik ben het ook niet meer, dus...
En mij heb ik ook al slecht.
Nou ja, dan moet ik de luisteraar...
Dat is heel depressief.
Laatstig, hij was daar maar op getrapt.
Oh, en toen ik...
Ja, en toen, dus ik was helemaal daonend, ik had een verkeerde column geschreven,
dat helemaal verkeerd was gevallen, en in mijn gevoel was heel Nederland boos op mij.
Met een hoi vork stonden ze op schipel.
Ik was aan het spelen in Stockholm, en ik was sowieso heel erg daon...
omdat die monoloog, die ik speelde, een zelfmoordmonoloog was.
Lavois-man.
En toen zei, ik was zo duister, en toen zei hij...
Sta op, loop naar buiten en ga winkelen.
Maar het klinkt nu alsof je denkt, een advies van een junk...
Oh, ze zit weer helemaal in een lachstuit.
Ja, maar dit is gewoon een blinde geluid te doen.
Nee, maar je had echt gelijk, want de grap was...
Ja, het advies was misschien een beetje, whatever, maar het was heel lief van...
Cello.
Cello lijkt het, maar uiteindelijk, want wat er gebeurde was...
Ik ten eerste ben je buiten, dat scheelt al, je ademt van gister lucht in.
Ten tweede, in een winkel praat je met mensen.
Dat was een interactie die je ook helemaal niet weten wat jouw probleem überhaupt is.
Dus die beginnen gewoon, hey, kan ik je helpen, dit en dat.
En het gaf mij toen, gek genoeg, ironisch genoeg,
heb ik een hartstikke dure tas gekocht, zou ik nu nooit meer doen?
Dan heb ik wel honderd jaar plezier van gehad.
Maar toch haalde mij dat er even uit.
Want ik zat in zo'n engel loop, ik zat echt in die loop van de hele school haat mij.
En ik ben niks meer waard, en waarom zou ik nog?
Dat ging wel met je een gevaarlijke gedachte op het roodje.
Dus toen heb je mij toch gered door je verslaving, door onze gezamenlijke verslaving.
En ik ben ook aan mijn telefoon verslaafd, jij?
Ja.
Ik ben aan Instagram verslaafd, dat wordt steeds erger bij mij, progressief.
Ja, dat is wel erg. Ik zie ook wat is dat mensen dan...
Je stuurt een bericht, dan stuurt ze meteen iets terug.
En weet je ook dat die mensen ook continu op die telefoon zitten, of op die app?
Ja, die app is voor mij heel verslaafend.
Verslaafend in welke andere app ook?

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Meer dan Twitter, meer dan kranten.
Ik hou ook van kranten nu.nl en zo.
Maar dit is echt heel vervelend.
Parkmobile.
Veel meer dan Parkmobile, gek genoeg.
En ik heb ook chocolaverslaving.
Heb jij dat?
Ja.
Heel ernstig.
Ik wil elke dag een stukje chocola eten.
Wat cliché.
Nee, maar chocola, het verbaasd me een beetje, jullie gezegd.
Nou ja.
Maar weet je nog wat? Ik vroeg altijd dat de jamin helemaal leggekocht.
Ja.
Jezus, wat heb ik daar veel...
Je hebt veel gesnoept.
...een nummers gevak en gegeten.
Ik heb veel gesnoept, maar daar ben je ook een beetje vanaf.
Ja, ik zie je nu niet meer snoepen.
Nee.
Vroeger was ik echt...
Oh man, ik werd er zo blij van voor zo'n zak met van die...
Ja, schuinblokken was dan echt mijn ding.
En die zachte bollen met die kokos...
Oh ja, wat gaan we vergeten?
Die vratje ook in die roze koeken.
Oh, lekker.
De cola leid, suipen en roken.
Gatverdamme.
Dan ben je nu allemaal...
Dat heb je allemaal achter je gelaten.
Ja, ik heb het achter me gelaten.
Zo zie je, maar je kan ook al die verslavingen weer overwinnen.
Ja, maar...
Er is verandering mogelijk.
Ja, maar die telefoon is wel terror, vind ik.
Ik denk wel dat we het niet met z'n allen gewoon in één keer integraal...
Eén, twee, drie.
Iedereen ligt goed.
Oké, maar we moeten even terug naar ons onderwerp, terug kijken vooruitkijken.
Moet je kijken hierop.
Terug.
Kijk, hoe kijk je hierop.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Oké, ik heb hierop.

Nou, ik vind het vooral heel leuk om tijd samen door te brengen.

En ik vind het ook heel prettig hoe de mensen erop reageren.

Want wel vaak dingen die wij doen, krijgen we ook hele heftige reacties.

Ik heb nu het idee.

In het verleden.

Ze zijn best mild.

Alles wat wij doen...

No kan woed, no kan woed.

Ja, want als we nou een film maken of wat hebben we, maar over het algemeen krijgen we veel haters.

Maar dat hebben we nu eigenlijk niet.

Ik voel nu...

Het valt mij ook heel erg mee.

Maar misschien zeggen die gewoon niks.

Of wat, denk jij?

Ja, maar nou, de mensen schomen niet om nare dingen te schrijven over het algemeen.

Dus het valt mij ook heel erg mee.

Ik vind het ook heel lief.

En misschien komt het ook omdat onze dochgroep gewoon ook wat milder en wat ouder is geworden.

Ik weet het niet.

Het zou heel goed kunnen.

En ik had natuurlijk ook op mijn Instagram vandaag gevraagd of mensen nog leuke vragen hadden.

Dus ik ga eeuw even kijken of mensen inderdaad leuke vragen hebben.

Iemand heeft mij 80 keer gebeld, zie ik, in het airbagmessage.

Maar het is iemand die ik niet ken.

Wat zou je tegen je jongeren 27-jarige zelf willen zeggen?

Dat vraag jij mij?

Nee, dat vraagt iemand die 27 is.

Ja, aan ons, allebei.

Maar wat zeg jij ervan?

Ik heb er geen antwoord.

Ik zou zeggen, stop met kleren kopen, spaar al dat geld in een kopen huis.

Toch?

Ik zou wel zeggen, ik geef ook al die kleren nu aan de kringloop en weg aan mevriendinnen die jonger en dunner zijn.

Maar dat is even omdat we in dit thema van verslaving zitten.

Maar over het algemeen zou ik zeggen, ons motto is denk ik allesbaker opgeteld.

Een afgetrokken van tien afleveringen podcast.

Let it go.

Nee, met allemaal niet zo serieus.

Ja, het komt wel weer goed.

Je hebt geen controle.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Dus alles wat je...

Epipho.

Ja, hoe heet dat?

Epipho?

Epipho.

Epipho, joh.

Epiphoed.

Epiphoed.

Vies.

Epiphoed.

Ja, kiet.

Maar jij mee op de golven van het leven.

En de ene dag is het dit.

En de andere dag is het dat.

Ja, friska door je.

Daar ga je weer.

Dus dat is wat we tegen onze 27-jarigen zelf zouden zeggen.

Liefdesdrama en hout to deal with it, natuurlijk.

Ik denk helemaal ingaan.

Het is helemaal uit de rijden.

Riding out.

Gewoon heel veel huilen.

Niks tegen en veel met mensen praten.

Wat heeft hij ons nou gehoord?

Wat heeft hij nou gehoord?

Uiteindelijk de tijd.

Het zal allemaal rechkomen.

Ja, dat denk ik ook.

Ik denk dat de pijn voelen, hoe naar dat ook is, uiteindelijk sneller heelt.

Het is toch zo dat een mooie interview met die schrijfster van The Choice.

Ja, heel mooi boek.

Ja, die vrouw die zegt ook, ik heil elke dag.

Gewoon eventjes, om gewoon het schoon te spoelen.

Mooi.

Dus helemaal de doorheen en niet door omheen.

En we hebben ook al vaker gezegd, en dat zeggen we met name tegen onszelf, want wij bakken er nog steeds geen zak van.

Maar het leven is nu eenmaal voor een deel, ook pijnleiden.

En het idee om dat we eigenlijk de hele dag bezig zijn om die pijn niet te voelen, is een beetje een hele schattige, vreemde omweg.

Maar dat is natuurlijk, we hebben een pijn voor mij in de brein.

Dat kan ik ook niet zo heel van doen.

Maar je moet het ook actief opzoeken.

Dus dat maakt het natuurlijk best wel moeilijk voor mensen, om het echt toe te laten.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

We kiezen toch allebei vaak de weg van de minste weerstand.
En dat is niet goed.
Je moet naar de sportschool gaan en 100.000 gewichten hebben.
En dat gaat totaal tegen meerdere vorm van mijn natuur in.
Nu een hele moeilijke vraag voor jou, van de kijker.
Heeft de huidige Mitu situatie jullie inzichtig gegeven,
die je achteraf graag in de film Instinct dat willen verwerken, maar niet gedaan hebt?
Heetje, Mina.
Maar het Mitu was toen of, dus toen we het schreven, was Mitu nog niet gebeurd.
Maar toen we, uiteindelijk ging het raaien wel.
Dus we hebben daar toen wel degelijk, denk ik wel, door die ogen ook naar kunnen kijken.
Maar eigenlijk niet.
Ik denk dat voor mij in ieder geval, een film is altijd,
als je die nu weer terug gaat kijken, denk ik, dat had anders gekund.
Dat had anders gekund.
Is ook altijd een soort van project, wat je in de steek laat,
want het moet op een gegeven moment op slot.
Maar dus het is totaal niet dat ik naar die film kijk en denk, prachtig.
Echt echt prachtig.
Echt elk shot is gewoon zo prachtig.
Maar ik denk niet dat ik nu iets had veranderd.
Lorenzoforebia, is het eigenlijk?
Lorenzoforebia van de gefangenisfilms, maar nee.
Dus ik vind de thema, macht en seks, in instinct eigenlijk heel oké.
Ik zou het niet nu anders doen qua thematiek, of zo.
Nee, ik ook niet.
Uitspraak.
Ja, en ik ook niet.
Ik ben niet de regisseur, hè?
Nou, maar je hebt het wel geproduceerd.
Nou, ik vind denk dat we nu wel genoeg hebben verteld aan de kijkers.
Ik bedoel, blijf komen met die vragen.
Maar laten we ons even...
Op de toekomst richten.
Exact.
Ja.
Dus hoe zeer jij de toekomst?
Nou.
Wat is je vijf jarenplan?
Dat hebben wij dus ook nooit.
Dat is ook heel grappig.
Ik wil het liefst ook niet plannen.
Ik wil ook niet plannen.
Ik haat plannen.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Maar in ons vak moet je wel plannen, want je moet...
Jij haat plannen nog veel meer dan ik.
Ik kan echt niks meer plannen.
Ik vind het verschrikkelijk.
Als iemand mij beeldt, kan je volgende week dinsdag om kwart of drie met mijn koffie drinken?
Dan ga ik in.
Ik krijg ik een paniek afval.
Dat is natuurlijk heel prettig, is dat iemand überhaupt met mijn koffie drinken.
Want ik klaar ook de hele...
Godganzegalme, mieste podcastdag over eenzaamheid.
Dus hoe werkt dat dan in mijn brein?
No idea.
Ik wilde dus eigenlijk dat alles spontaan gaat.
Ja.
Kijk, ik heb gewoon een hekel aan de banaliteit van het leven.
Dat is zo kinderlijk, van mij, want dat is het leven.
Maar ik denk, voor mij is het zo.
Ik denk, we gaan allemaal dood.
Het slaat nergens op dat we de hele dag rondlopen.
Spoiler alert.
Hoe gaat het met jou?
Ja, precies.
Spoiler alert.
Terwijl je weet dat je dood gaat, dan...
Ik vind dat zo'n absurdistisch gegeven.
Ik denk van, laten we gewoon de hele tijd in een soort meta-perspectief zitten.
En als een soort clowns, als een soort harde keine.
Gewoon kijk in naar de...
Ja, dansclown.
Dans naar de absurdistische pela je voelt.
Ja, nou ja, dat is hoe ik het voel.
Maar blijkbaar, ja, vinden mensen willen echt zo zeggen van...
Nou nee, het was wel een beetje druk op de weg, hoor.
Nou nee, we zullen even stoppen.
Ik denk zo'n zondag erbij, 2 uur.
En dan krijg ik meisje af.
Nee, nee, nee, auto waarmee je bent.
Nou, ik zou een parkeer een gang niet vinden.
Nou, toch heb je het moeilijk, allemaal.
Nou, dan ben je er in de klio nog.
En dan heb je de parkeer op leg zacht.
Waar is het moeilijk?
Nou, dan denk ik van, ik weet je, I rest my case.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Daar heb ik, dat weet ik gewoon niet.
Maar goed, blijkbaar, is dat wat er van me verwacht wordt.
En dat is wat ik dus ook voor jou zou moeten doen.
Pfff, schat.
Maar goed, oké.
Nu stuurt iemand ons uit de rica van de SMS.
Ik kan het niet.
Hierna, afronden.
Ik heb ook de grote letters.
Ik heb ook de letters.
Maar ik wil de juist nu nog wel heel veel zeggen.
Nou, daar gaat ze.
Achter heb ik wel nog iets.
Gelukkig heb ik een microfoon.
Nu moet ik wel mijn moment pakken.
Het ging over banaliet-teter.
Nee, over iets wat je stom vond.
Wat ik heel moeilijk vind, is...
Maar goed, dat moet je dan even zien.
Dat mensen die dan klerig gaan aandoen,
om te laten zien wat ze aan hebben.
Of een product moeten zoen.
Look of the day, or get ready with.
Get ready with.
En dan gaan ze dit zo doen.
Waarom moet dit zo heen en weer?
Ik haat, maar ik haat ook dit.
Ik haat ook dit.
Dat weet ik niet wat dat is.
Als je een make-up tutorial gaat doen,
dan doen ze altijd hun hand en dan doen ze daarvoor het product.
Dat is dan, ik denk, voortgekomen ooit uit dat je dan beter kan zien.
Doen ze zo in de camera.
En dan doen ze...
Ik haat al die Instagram fucking gedragingen.
Ik vind het ook heel leuk dat...
Ik heb wel eens niet zo'n tutorial gezien voor een meisje die zo'n hele bus...
Weet je dat ook weer schmink?
Ja, maar dat vind ik wel echt elke dag.
En dan gaat ze zo helemaal...
En dan zit die hele rooie stukken en een rooie neus.
Oh, maar is dat meer een persiflaasje?
Want dan is er ook een die dat meent.
Nee, die meent het.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Ik snijpt het helemaal uit en dan gaat ze...

Ik denk ook dat het een meisje, al die troep in je huid.

Maar goed, oké.

Wat ik heel moeilijk vind op Instagram zijn,
die stellen die dan zo'n dansje gaan doen voor de camera.

Dat kerk ik zo eebelig van.

En dan wat ik er ook moeilijk aan vind,
maar dat niet eens alleen stellen, maar ook de enelingen die dat doen,
is dat ze ook een beetje zo doen van...

Ik schut het even uit m'n maal.

Maar het is helemaal niet uit m'n maal geschut.

Ze hebben dit 80.000 keer opnieuw gedaan.

Dat is een tong hangen op hun knieën van een lende.

Omdat ze er ingesudeerd hebben.

8 maanden lang fulltime.

Maar wij zijn natuurlijk ook een soort Janssen en Janssen-sagerijen-gemuppets.

Die komen uit van Rossum.

Ja, maar dit met die hand erachter.

Wat is die met die hand gezien?

Ga maar even make-up tutorials kijken.

Als we het te lang daarover hebben,
dan komt het straks wel op hun telefoon ervoor.

Het is een fucking afluisterapparaat.

Wat het is.

Siri.

Siri.

Oké, maar wat is nou even de conclusie van dit gesprek?

Het is, hoeft toch niet, een conclusie te zijn.

We gaan naar boven toekomst.

Stoppen.

Wat zijn de voordelen nadelen?

Wat zijn de voordelen?

Voordelen.

A, we spreken elkaar nog eens, maar er zit natuurlijk ook een gevaar in.

Want we spreken elkaar dus dan op een gegeven moment alleen nog maar in de podcast.

Wat natuurlijk voor de luisteraars vind ik zelf ook niet echt leuk eigenlijk.

Nee, dus dat is een nadeel eigenlijk.

En een voordeel voor de luisteraar.

En voor ons een voordeel is verder
dat het heel leuk is de reacties die we krijgen.

Toch?

Ja.

Of interesseert je dat?

Nee, sorry, ik luister gewoon.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Ik ben niet dat.

Yep.

Nou ja, de reacties die we krijgen.

Verder.

Nou ja, verder weet ik het niet.

Vertel het ons, weet je.

We laten we gewoon gestemmen.

Ik denk dat iedereen gewoon moet gaan stemmen.

En misschien was dit en misschien zijn mensen er zat van.

Misschien moeten we verder.

Zat van.

Zat van.

Maar we moeten ook even kijken of het allemaal in de agenda's kan, hè.

De agenda's, pa.

We gaan straks weer naar de States.

We gaan nu eerst even naar ergens anders naartoe.

Waar gaan we naartoe?

In Londen.

Oh ja, ja.

Apartheid van elkaar en samen.

Oh, ik woon nog even terugkomen op de glitterbeen.

Wat heb ik heel veel reacties op gehad?

Ik weet het ook niet.

Namelijk, dat is mijn antwoord op iedereen's vraag.

In een vraag, welk merk van de glitter emulsiedel je op je beheel?

Heel veel mensen zeggen ook, dat zijn microplastic siden.

Maar er zijn ook vast wel.

Ja, maar ja, weet je, dat snap ik ook heel goed.

Maar dat zullen ook van die milieuvriendelijke makeupmerken zijn.

Ik wil zelf heel graag horen van mensen wat de beste is.

Want ik ben er nog steeds mee aan het experimenteren.

Ik heb heel vaak gehad, als ik eerlijk ben, dat ik werd opgemaakt voor een event.

En dat mensen dan hele groeien op mijn benen smeren.

Maar dat heb ik dan ook vergeten om te vragen welk merk het is.

Dus ik ben ook heel erg open voor jullie tips over glitterbeen.

En zoals elke week hebben we natuurlijk weer met onze partner Paramount Network.

Hebben we een hele mooie film.

En dat is deze week de Planet of the Yeaps.

Yeaps.

Ja, de Planet of the Yeaps.

Maar wij zijn nu zo oud.

Deze film heb ik ooit wel gezien, maar dat weet ik echt niet meer.

We zijn alleen nog voor maar...

Ja, dat muziekje.

Dat is onze sprake Sarah Toestra.
Kijk, jij bent ook zo weer zo intellectueel.
Wat gaat er gebeuren?
Ik kom er wel op.
Nou, maak me maar wakker als je het weet.
Google het even.
Oké, nou, anyway.
Is dat dat muziekje van Planet of the Yeaps?
Nee, je kent het wel, wacht even.
Of is het gewoon wakener, wacht even.
Hold on.
Astronaut Taylor en zijn bemanning landen op een onbekende planeet,
waar de relatie tussen dieren en mensen op zijn kop is gezet.
De planeet wordt geregeerd op pratende apen,
terwijl de mensen op de planeet worden behandeld als wilde dieren.
Dus dat is...
Wat de soort van even samengevat, waar de film en vrouwen...
Oh ja.
Dat.
Nou ja, het gaat gewoon over de kern van mens zijn.
Op zich spreekt het thema mij heel erg aan.
Dus eerst gaan we uitzenden de Planet of the Yeaps.
En na het vervolg erop, en die film heet War for the Planet of the Yeaps.
En wanneer kunnen we deze films bekijken?
Nou, dus die eerste Planet of the Yeaps op donderdagavond,
om half negen.
En die tweede, op vrijdag, om half negen.
Wat een prachtige radio stem heb je daarin gezet.
Oké, ga nou die truc maar doen, joh.
Oké, ik ga dit even afsetten.
Je moet even het een beetje vol praten.
Oké, dus Charisse van Houtt heeft hier een hele mooie lichtrol.
Een soort van cowboy-achtige, modieuze Houtt op deze tafel gelegd.
En ze doet nu een prachtig groen filterjasje uit.
Dus hij trekt een hele mooie raincoat-achtige, trenchcoat-achtige...
Sorry, jezus.
Tranche... Charisse verbetert trenchcoat-achtige detective jas aan.
Het is dus weer helemaal verkeerd.
Ze is even, ze gaat voorbereiden.
Dat gaat gepaard met tot stresszene en drukken in de kolissen.
Oké, ik denk niet dat ik hierna mag kijken,
want ik denk dat ik dan de hele truc...
de rundgevoten van de trucs...
Oké, zeggen even, als je er klaar voor bent, dan moet je altijd zeggen...

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Afvang! Moest wij dan altijd zeggen.
Van René Lobo op de toneel schoon en Maastricht.
Wat zeg je allemaal?
Ja, ik probeer maar een beetje...
Mensen hebben ook nog heel veel gevraagd om tips, carrière-tips.
Die gaat Charisse hierna geven.
Nou, dit is één grote carrière-tip.
Als je dit kan wat zij kan, dan kom je ver.
Dan zit jij misschien straks ook in Game of Thrones.
Oh, ik vind dit al heel erg mooi.
Het lijkt nu alsof zij...
Wow, ik ben serieus onder de indruk.
Dit is heel vet.
De hoed, dus er hangt een hoed voor haar...
en ik overdrijf nu niet, die lijkt op en neer te zweven.
Ik moet wel iets doen natuurlijk, zoiets.
Mooi, en ze doen nu met haar arm een soort gogelbeweging.
Het is een hele, heb je dit van Hans Klok geleerd?
Weet niet meer.
Mijn schat, van wie heb je dit geleerd?
Ze is helemaal besweet, rode wangen,
het heeft alles gegeven.
Het heeft wel de truc nu weggegeven...
op lettende kijkers en je weet nu ook hoe die deze goog truc...
thuis kan doen en familie sfeerde.
Maar het was best indrukmerkend, ik moet eerlijk zijn.
Je hebt veel skills, schat.
Dat heb ik altijd al geweest, ik heb het altijd in je geloofd.
Ik denk dat we moeten afronden met een paar carrière-tips.
Want daar zitten mensen echt op te wachten.
Zou dit hier overdeepen met z'n mutters kunnen?
Nee, schat.
Jawel zo, onderlangs met die buigel onder je kin.
Die 50-jarige onderkin van je.
Schat, dit is zonde van die hoed.
Dus hebben wij nog tips over carrière?
Hoe word ik beroemd?
Hoe maak ik het als succesvolle BN-er?
Hoe kom je er in Hollywood?
Hoe kom je er vanaf?
Ik heb het nu een ketsencamera aan de hele tijd te spelen.
Jezus hé, kijk eens wat je aan hebt.
Ik ben Michelle Pfeiffer in de jaren 90.
Maar wat is die gevangenis die om je heen hebt?

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Dat is mijn voetbalvrouwenmentaliteit, die ik natuurlijk ook nog altijd heb.
De trashiness.
Dit is een stukje trashiness.
De juicicouture.
Juicicouture, achter gekemp toestand.
Oké, wacht even, carrière-tips.
Ik denk het precies hetzelfde als in levenstips.
Go to flow, je kan toch niks plannen.
Ja, geloof jij nou wel of niet in?
Ik ga een vision board maken van mijn leven.
Dit is wat ik wil bereiken.
Ik plak het in een collage en kijken naar en ik manifesteren het.
Ik geloof dus dat voor iedereen anders is.
Voor de een heeft dat goed uitgewerkt.
En ik heb het nog nooit gedaan.
Ja, misschien is dat niet waar trouwens.
Maar in ieder geval niet.
Het is niet zo gegaan zoals ik het had geficheleerd.
Wat zit je aan te kijken?
Je zit helemaal op die camera.
Nou, omdat ik even heel erg pijn in mijn strik had, persoonlijk.
Strik even uit mijn hart.
Strik pijn.
Strik pijn.
Kijk, ik vind het ook een moeilijke vraag.
Want aan de ene kant denk ik, go to flow.
En wij hebben let.
Ik denk dat wij schoolgemaakt.
En heel veel mensen zeggen ook tegen mij bijvoorbeeld.
Zeg ze ook van, jeetje, dat je nu daar in Amerika zit.
Je hebt natuurlijk al die bouwstenen gelegd.
Je hebt daar echt naar toe gewerkt.
Dat was altijd je doel.
Dat is totaal niet waar.
Ik denk dat wij allebei wel degelijk heel ambitieus zijn.
Maar ook echt gewoon meeanderen.
Meemeanderen met de stroom.
Wel denken, oh, we gaan het in het universum planten.
Dat we een eigen bedrijf willen.
Nou, dat gebeurt ook.
Ik denk wel dat het feit dat we nooit een plan hebben gemaakt.
Dat dat ook misschien gedeeltdelijk part of de succes is.
Ik geloof gewoon niet zo in.
Dat je dingen kunt...

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Niet zo heel erg kan sturen of forceren.
Nee, ik heb me nog nooit.
Het enige wat ik ooit heb gezegd toen ik in Amerika was.
Voor het eerst van die rounds.
Deen met casting mensen en producenten en zo.
Dan vroeg ze mij van, wat is je vijf jaar plan?
Dan dacht ik, ja, heb je nog nooit over nagedacht?
Het enige wat ik wel echt zou willen hebben bereikt.
Is een stemmetje in de Simpsons.
En dat is dan toch gelukt.
Dat was maar één aflevering, maar toch.
Zie je?
Dus ik heb me toch een klein beetje gemini manifesteerd.
Ja, dus dat denk ik wel lastig ook aan.
Want wij delen, denk ik wel, heel erg of dat nou helemaal bewust is of niet.
Echt exact dezelfde levens filosofie.
En ik denk dat het deels wel degelijk mogelijk is om dingen te manifesteren.
Maar ik denk dat wij dat bijna ook per ongeluk doen.
Dat dat zo'n grote creativiteit, die zo heftig is, die stroom,
dat dat gewoon er buiten komt.
Maar mijn ding waarvan ik denk, daar heb je controle over,
dat kan je wel beoefenen, is durf te falen.
Ik denk echt dat ik vrij, we zijn allebei doodspangen mensen.
We hebben ongelooflijk veel zenuwen, echt tot een bizar aan toe.
Maar tegelijkertijd hebben we ook allebei eens angstloos, weirdly.
En niet zo van we voelen geen angst, want je voelt continu angst.
Maar gewoon dat je durft dingen uit te proberen, dat je dingen doet,
want ondanks dat we onszelf afschilderen ook naar elkaar,
dan van ik weet het niet, ik vind het moeilijk, ik twijfel over alles,
ik heb ADD.
Als je terug kijkt, is het toch best wel wat een en ander gebeurd.
Heb je dat van de hele wereld gereisd,
de gekste dingen meegemaakt, de meest vreemde mensen ontmoet.
Nou, ik moet wel zeggen, dat heb ik ook wel eens mensen mij horen zeggen van,
dat ik inderdaad in die groef zat, van ik weet het allemaal niet,
ik ben ook maar gewoon, ik weet niet hoe ik hier terecht ben gekomen,
ik doe maar wat, weet je, die vibe.
En dat mensen zeggen, ja, maar je hebt wel een eigen huis,
je hebt een rijbewijs, je hebt een kind,
je hebt het allemaal wel voor elkaar gekregen toch,
op een of andere manier, hoe heb je dat dan gedaan?
Dus het is inderdaad ook niet zo...
We hebben er ook wel hard voor gewerkt.
Tuurlijk, maar...

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Dat is wezen.

En ik denk dat, in deze tijd, best wel veel jonge mensen,
met name die hopelijk ook naar ons luisteren,
heel erg het idee hebben om dat ze ook zo,
toegang hebben tot al die informatie en zoveel succes zien,
wij moesten er nog een film gaan huren in de videotheek,
en dan keek je die en dan dacht je, oh, die vrouw heeft succes,
maar wat daarvoor, nu word je de hele dag tsunami't,
met succes of dat nou echt is of niet, maar je hebt de hele dag.
En dus ik denk dat het idee dat je mag falen,
dat je fouten mag maken, dat dat iets is wat heel weinig mensen
nog beseffen en ook leven, en dat hoort er echt bij,
op je bek gaan en gewoon vallen.

En daarin helpt natuurlijk een theateropleiding toch wel.

Daar mag dat, dat is de plaats om dat te doen.

Exact.

Ik denk dat als je dat niet hebt, dan heb je toch een andere weg.

Ja, het hoeft niet meteen perfect, tegen deel.

Het hele falen is het hele idee van het leven,
dat succes is alleen maar een bijzake en vrij saai.

Oké, nou, wie wilde nog als laatste wat zeggen?

Ja, dus wat is de conclusie, zeg ik nu,

terwijl ik tegen jou zeg, hoeveel geen conclusie te hebben?

De conclusie is dat we het ontzettend naar ons zin hebben gehad.

We houden het even open, op de eind.

Ja, zoals met alles, dat is ook helemaal mooi in stemming met wie we zijn
en hoe we in de wereld staan.

We houden het gewoon open, we zijn te laf om een beslissing te nemen.

We houden het klein, we houden het dicht bij onszelf.

We wachten even af wat jullie tegen ons zeggen, jullie de luidschaars.

En dan kijken we wel of we er nog een vervolg aan kunnen geven.

Het hart zegt ja, maar is het ook praktisch haalbaar,
is even de vraag qua agenda's.

Maar verder, dank jullie wel voor het luisteren, toch?

Heel erg bedankt.

Ik heb het als heel prettig ervaren,

dat we toch iets leuks hebben kunnen toevoegen aan deze wereld.

Een podcastland.

Nee, ook, en dat we weer samen hebben kunnen werken.

Mensen gelachen hebben, is toch wel wat waard.

Alles waard.

En hopelijk dus misschien tot ziens, en sowieso tot ziens.

Want er zal heus wel weer een moment komen, of snel, of langzaam,
waarin we weer dit gaan doen.

[Transcript] Carice & Halina / Saldo ontoereikend

Toch?

Ja, dan ook, denk ik.

Oké.

Dag.

Dank je wel.

Dag.